

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/144/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113215329
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8113215329.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudcov JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Moniky Juskovej, v spore žalobcu F. O., G. K., K. XX/XXX, zastúpeného JUDr. Ivanom Jurčišinom, advokátom, so sídlom v Prešove, Slovenská 69 a JUDr. Martinou Kožárovou Jenčovou, advokátkou, Advokátska kancelária, ul. Slovenská 69, Prešov, proti žalovanému: PK AUTO, spol. s.r.o., so sídlom Prešov, Duklianska 23, IČO: 31733174, zastúpený JUDr. Petrom Vojčíkom, advokátom so sídlom v Košiciach, Rázusova 28, o vrátenie kúpnej ceny oproti vráteniu motorového vozidla, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 17C 134/2013-117 zo dňa 3.6.2015 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalovanému nárok na náhradu trov konania pred odvolacím súdom v plnom rozsahu voči žalobcovi s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým, v poradí druhým rozsudkom, prvoinštančný súd žalobu zamietol a rozhodol, že o trovách konania bude rozhodnuté v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia vo veci samej.

2. Pôvodne sa žalobca žalobou, ktorá bola evidovaná pod sp. zn. 29C 156/2008, ktorú doručil prvostupňovému súdu dňa 9.6.2008 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na výmenu vadného motorového vozidla Opel Combo Tour 1,3 CDTI za bezvadné, alternatívne žiadal zaplataenie sumy 546.000 Sk s 9 % úrokom od 28.3.2008 do zaplataenia oproti vráteniu uvedeného motorového vozidla. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný neodstránil reklamované vady na motorovom vozidle v zákonnej 30 dňovej lehote, čím sa tieto vady stali subjektívne neodstrániteľné a preto žalobcovi vzniklo právo na výmenu motorového vozidla. Navyac, reklamoval vadu prevodovky, ktorá doposiaľ nebola odstránená, čo potvrdil aj znalec. U žalovaného si uplatnil výmenu vadného vozidla za bezvadné, alternatívne žiadal vrátenie kúpnej ceny oproti vráteniu motorového vozidla. Žalovaný na výzvu odpovedal zamietavo.

3. Prvoinštančný súd pôvodne prvým rozsudkom vo veci samej pod sp. zn. 29C 156/08-331 zo dňa 25.6.2010 rozhodol tak, že žalovaný je povinný vymeniť vadné motorové vozidlo Opel Combo Tour 1,3 U. Q. XXFB XX, Z. J.: XXXXGBWD, číslo motora L.-XXXXXXX, V.I.N.: T. za bezvadné, alternatívne, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 18.123,88 eur oproti vráteniu vadného vozidla do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žaloba bola zamietnutá a bolo rozhodnuté o tom, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 4.460,16 eur na účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

4. Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa bolo podané odvolanie žalovaným. Vec Krajský súd v Prešove rozsudkom pod sp. zn. 1Co 121/2010-366 zo dňa 13.12.2010 potvrdil okrem výroku, ktorý odvolaním nebol napadnutý, ktorým v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá. Bolo rozhodnuté o trovách odvolacieho konania, ktoré je povinný uhradiť žalovaný žalobcovi vo výške 406,54 eur na účet JUDr. Ivana Jurčišina, advokáta, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

5. Proti rozsudku Okresného súdu Prešov z 25.6.2010 č.k. 29C 156/08-331 a rozsudku Krajského súdu v Prešove z 3.12.2010 pod sp. zn. 1Co 121/2010 bolo podané generálnym prokurátorom Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie. Najvyšší súd SR pod č.k. 6MCdo 16/2011-409 zo dňa 27.3.2013 uznesením rozsudok Krajského súdu v Prešove z 13.12.2010 pod sp. zn. 1Co 121/2010 a rozsudok Okresného súdu Prešov z 25.7.2010 č.k. 29C 156/2008-331 vo výrokoch, ktorým žalobe vyhovel a ktorým rozhodol o trovách konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil Okresnému súdu Prešov na ďalšie konanie.

Najvyšší súd SR rozhodol, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora je dôvodné. Poukázal pritom na nesprávnu interpretáciu ust. § 19 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa účinného do 1.7.2007 a následne aj nesprávne aplikovanie a interpretovanie ust. § 623 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vychádzal pritom z ust. § 619 ods. 1, 2 OZ, § 622 ods. 1 OZ, § 623 ods. 1, 2 OZ, § 625 OZ a ďalej z ust. § 19 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Skonštatoval, že platí právna fikcia, podľa ktorej má spotrebiteľ reklamujúci odstrániteľnú vadu rovnaké práva, ako keby išlo o vadu neodstrániteľnú, ak vybavenie reklamácie trvá dlhšie ako 30 dní. Uvedené ustanovenie teda stanovuje ako sankciu za oneskorené vybavenie reklamácie nevyvrátiteľnú právnu domnienku, že kupujúcemu (spotrebiteľovi) svedčia práva z titulu neodstrániteľnosti väd, hoci ide o vady veci, ktoré by bolo možné odstrániť. To znamená, že kupujúci má po márnom uplynutí 30 dňovej lehoty právo zotrvať na požiadavke odstránenia vady (nemožno totiž vylúčiť, že kupujúci bude mať záujem nie na zrušení zmluvy, prípadne na výmene veci, ale na odstránení vady, hoci už lehota na jej odstránenie uplynula) alebo zmeniť voľbu a uplatniť práva uvedené v § 623 OZ, t.j. právo na výmenu veci alebo právo od zmluvy odstúpiť, prípadne právo na primeranú zľavu z kúpnej ceny. Je preto vecou spotrebiteľa, ako sa rozhodne, pričom voľbu musí urobiť bezodkladne po uplynutí 30 dňovej lehoty na vybavenie reklamácie. Touto voľbou je potom kupujúci naďalej viazaný a nemôže ju dodatočne meniť. Ak preto kupujúci po uplynutí 30 dňovej lehoty zotrvá na požiadavke odstránenia vady veci formou jej opravy a vec po oprave riadne prevezme, nemôže v rámci tejto reklamácie s úspechom dodatočne uplatniť práva zo zodpovednosti za vady na základe právnej fikcie uvedenej v § 19 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedené obdobie platí aj v prípade, ak spotrebiteľ po uplynutí 30 dňovej lehoty neuplatní u predávajúceho právo na výmenu veci alebo právo na odstúpenie od zmluvy alebo na zľavu z kúpnej ceny (nie je pritom významné, z akého dôvodu tak kupujúci neurobil) a vec po oprave riadne prevezme. V takom prípade totiž treba mať za to, že kupujúci pôvodnú voľbu nezmenil a tým, že vec po oprave riadne prevzal, sa reklamácia stáva vybavenou, a teda uplatnený nárok kupujúceho z vady veci sa tým stáva uspokojený. Opačný výklad by bol v rozpore so zmyslom a účelom uvedeného zákonného ustanovenia. Spotrebiteľ by sa totiž dostal do nenáležitého zvýhodneného postavenia voči predávajúcemu, kedy by mohol aj po riadnom vybavení a ukončení reklamácie naďalej uplatňovať práva zo zodpovednosti za vady a to práva z titulu neodstrániteľnosti väd. Ak preto k posudzovanej veci odvolací súd rovnako aj súd prvého stupňa dospel k právnomu názoru, podľa ktorého žalobca ako kupujúci má právo na výmenu veci, resp. na zaplatenie kúpnej ceny oproti vráteniu veci na základe právnej fikcie uvedenej v § 19 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa (žalobca listom z 27.3.2008 uplatnil uvedené práva z dôvodu výskytu vady opakovane), hoci po uplynutí 30 dňovej lehoty na vybavenie reklamácie neuplatnil u predávajúceho právo na výmenu veci, resp. na odstúpenie od zmluvy (urobil tak až po uplynutí viac ako jedného roku od vybavenia reklamácie - zákazka č. 109006 z 11.10.2006) a vec po oprave riadne prevzal, ide o nesprávnu interpretáciu ust. § 19 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa.

Práva zo zodpovednosti za vady predanej veci na základe nevyvrátiteľnej právnej domnienky uvedené v § 18 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa možno uplatniť len v rámci reklamačného konania, predmetom ktorého bola aj vada spotrebiteľom v jednostrannom právnom úkone, v ktorom uplatňoval konkrétne právo zo zodpovednosti za vady, vytknutá. Odvolací súd v pôvodnom rozhodnutí totiž vychádzal zo zistenia, že žalovaná nedodržala v troch reklamačných procesoch 30 dňovú lehotu na odstránenie

vady bez ohľadu na to, aby zisťoval, či predmetom každej reklamácie bola aj vada (zvýšená hlučnosť prevodovky a jej zvýšené chvenie), z existencie ktorej žalobca vyvodzoval zodpovednostný nárok. Dovolací súd konštatoval aj nesprávnosť alternatívneho plnenia prisúdeného prvostupňovým súdom a potvrdené odvolacím súdom. Kupujúci má podľa § 623 ods. 1 OZ možnosť zvoliť si len jeden z dvoch nárokov, a to buď právo na výmenu veci alebo právo na odstúpenie od zmluvy. Vzájomne tieto nároky sa vylučujú. Preto ani súd ich nemôže priznať vo forme alternatívneho plnenia a preto rozhodnutie súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu považoval dovolací súd za zmätočné a nevykonateľné.

6. Prvostupňový súd v napadnutom a preskúmanom rozsudku v tomto konaní č.k. 17C 134/2013-116 zo dňa 3.6.2015 ustálil, že žalobca zakúpil od žalovaného dňa 12.9.2005 osobne motorové vozidlo Opel Combo Tour 1,3 CDTI, za ktoré zaplatil dňa 9.9.2005 kúpnu cenu vo výške 50.000 Sk ako zálohu a dňa 12.9.2005 doplatil doplatok kúpnej ceny vo výške 496.000 Sk. V uvedený deň bol podpísaný aj preberací protokol o prevzatí predmetného vozidla. Podľa § 621 Občianskeho zákonníka od tohto momentu začala plynúť 24 mesačná záručná doba. Záručná doba nezačala plynúť už od 31.5.2005, kedy došlo k uvedeniu predmetného vozidla do prevádzky jeho zakúpením žalovaným od výrobcu, ale od momentu prevzatia veci kupujúcim tak, ako to vyplýva z ust. § 621 Občianskeho zákonníka. Žalobca reklamoval vady predmetného motorového vozidla u žalovaného. Prvá vada bola reklamovaná pod číslom zákazkového listu 107281 dňa 11.5.2006 a bola odstraňovaná dňa 11.5.2006 a 18.9.2006. Ďalšie vady boli reklamované pod zákazkovým listom č. 109006 zo dňa 11.10.2006 a boli odstraňované od 11.10.2006 do 27.10.2006.

V zákazkovom liste pod č. 109724 zo dňa 5.12.2006 boli reklamované ďalšie vady s tým, že boli odstraňované v dňoch 5.12.2006 a 8.2.2007.

V zákazkovom liste pod č. 110744 bola odstraňovaná vada v deň spísania reklamácie dňa 1.3.2007.

V zákazkovom liste č. 111444 zo dňa 24.04.2007 bola odstraňovaná vada dňa 24.4.2007 a 10.5.2007.

Pod zákazkovým listom č. 111618 zo dňa 11.5.2007 boli vady odstraňované v čase od 6.8.2007 do 10.8.2007.

V zákazkovom liste pod č. 111784 zo dňa 23.05.2007 boli v tento deň odstraňované ďalšie reklamované vady.

7. Žalobca namietal, že v troch reklamačných konaniach nebola dodržaná lehota 30 dní na vybavenie reklamácie podľa § 19 ods. 4 zák. č. 634/1992 Zb. a podľa § 623 Občianskeho zákonníka mu prislúcha následne právo zo zodpovednosti za vady ako pri vadách neodstrániteľných.

Žalovaný sa bránil, že pri vadách bola vždy dodržaná maximálna lehota na vybavenie reklamácie za predpokladu včasnosti súčinnosti žalobcu na odstránení reklamovaných závad, ktorá však absentovala. Uviedol, že pri vybavovaní reklamácií vždy telefonicky vyzval žalobcu na pristavenie motorového vozidla, kedy žalobca nereagoval včas.

Žalovaný nepreukázal tieto okolnosti a nepodarilo sa tieto okolnosti nedostatku súčinnosti žalobcu preukázať ani prostredníctvom telekomunikačnej spoločnosti. Preto žalovaný neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia neposkytnutia potrebnej a včasnej súčinnosti žalobcu za účelom odstránenia reklamovaných vád z dôvodu neexistencie žiadneho relevantného dôkazu preukazujúceho, že zamestnanec žalovaného realizoval v zmysle jeho tvrdenia včasné výzvy voči žalobcovi na pristavenie vozidla za účelom odstránenia vád. Tieto okolnosti neboli zistené ani z výsluchov svedkov, a to pracovníka žalovaného S. E. a ani z výsluchu svedka syna žalobcu, pretože každý z týchto svedkov potvrdili verziu v prospech žalobcu a žalovaného. Preto dĺžka vybavenia reklamácie nemôže byť na ťarchu žalobcu.

Počas celého obdobia motorové vozidlo podľa § 627 Občianskeho zákonníka bolo v reklamačnom konaní 324 dní. Preto záručná doba počas týchto dní spočívala a pri začiatku plynutia záručnej doby od prevzatia motorového vozidla žalobcom dňa 12.9.2005 táto lehota uplynula dňa 1.8.2008, kedy sa práva vyplývajúce zo záručnej lehoty vo vzťahu k účastníkom konania skončili.

Žalovaný pri vybavovaní reklamácií nedodrжал maximálnu 30 dňovú dobu v troch reklamačných procesoch, preto podľa § 19 ods. 4 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa má žalobca právo ako pri vadách, ktoré odstrániť nebolo možné (ust. § 623 Občianskeho zákonníka) na výmenu veci, alebo môže od zmluvy odstúpiť, resp. má právo na zľavu z kúpnej ceny.

Žalobca si toto právo uplatnil u žalovaného ešte pred uplynutím záručnej lehoty, ktorá mala uplynúť dňa 1.8.2008 a to listom zo dňa 27.3.2008, v ktorom požiadal o výmenu predmetného vozidla za bezvadné alebo vrátenie finančnej čiastky oproti vráteniu motorového vozidla.

8. Prvoinštančný súd na daný právny vzťah aplikoval ust. § 619 ods. 1, 2 OZ, ďalej ust. § 620 ods. 1 OZ, § 621 OZ, § 623 ods. 1, 2 OZ, § 625 OZ, § 626 ods. 1, 2, 3 OZ, § 627 ods. 1, 2 OZ a vychádzal aj

z ust. § 520 OZ. Aplikoval aj ust. § 19 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného do 1.7.2007.

Žalobca s poukazom na právny názor dovolacieho súdu upravil žalobný návrh tak, že v prvej časti alternatívneho petitu zoberal žalobu späť a žiadal v tejto časti konanie zastaviť a žiadal žalovaného o zaplatenie sumy 8.123,88 eur s 9 % úrokom od 28.3.2008 do zaplatenia oproti vráteniu motorového vozidla. Prvostupňový súd uznesením zo dňa 6.12.2013 konanie v tejto časti späťvzatia alternatívneho petitu zastavil podľa § 96 O.s.p., v tejto časti uznesenie sa stalo právoplatné dňa 2.3.2015.

9. V priebehu ďalšieho konania žalobca tvrdil, že na uplatnený nárok má právo aj z titulu odstúpenia od zmluvy, ktorá je neplatnou kúpnu zmluvou, ktorá neplatnosť bola spôsobená aj opätovným výskytom väd.

Žalobca ďalej poukázal na to, že reklamoval rôzne vady motorového vozidla, okrem iného aj „hučanie prevodovky“.

Prvoinštančný súd zistil, že chybná prevodovka bola reklamovaná už v zákazkovom liste č. 107281 dňa 11.5.2006, v zákazkovom liste č. 109006 dňa 11.10.2006, v zákazkovom liste č. 111784 dňa 23.5.2007. Žalobca si aj v tomto prípade nároky na výmenu vadného vozidla za bezvadné uplatnil u žalovaného listom zo dňa 27.3.2008, žalovaný jeho požiadavku v liste zo dňa 11.4.2008 považoval za nedôvodnú. Žalovaný dôvod odstúpenia od zmluvy namietal, pretože tento právny úkon nebol dostatočne určitý. Všetky reklamované vady boli odstránené v 30-dňovej lehote.

Prvoinštančný súd vo vzťahu k reklamovanej vade „hučanie prevodovky“ vykonal rozsiahle dokazovanie, okrem iného bol vypočutý svedok F.. S.Á. I., ktorý vypracoval pre žalobcu znalecký posudok č. 4/2008. Znalec uviedol, že na motorovom vozidle bola zistená technická závada, ktorá sa prejavuje zvýšenou hlučnosťou prevodového ústrojenstva a zvýšeným chvením spojkového pedálu s tým, že na prevodovom ústrojenstve boli vykonávané dve opravy (zák. list 109006 a 109724).

Uvedenú okolnosť prvoinštančný súd posúdil ako dôvodnú pre záver, že žalobca má právo na výmenu motorového vozidla z dôvodu pretrvávajúcej vady na prevodovom ústrojenstve, ktorá bráni riadnemu užívaniu predmetu kúpny ako veci bez vady prejavujúcej sa jeho zvýšenou hlučnosťou napriek dvom opravám, ktorými túto vadu žalobca reklamoval.

10. Žalovaný prvoinštančnému súdu uviedol, že po tom, čo sa stal právoplatným rozsudok súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu, pred rozhodnutím dovolacieho súdu (o dovolaní generálneho prokurátora), pristúpili účastníci zmluvy k vráteniu kúpnej ceny oproti vráteniu motorového vozidla, ktoré bolo následne zo strany žalovaného dňa 28.3.2011 odpredané ďalšej osobe.

Prvoinštančný súd po tomto zistení, že si účastníci konania na základe pôvodne právoplatného rozhodnutia súdu svoju vzájomnú reštitučnú povinnosť splnili a že nie je možné za týchto okolností vyhovieť pôvodnému žalobnému návrhu, pretože by takéto rozhodnutie súdu už nespĺňalo požiadavku svojej vykonateľnosti, žalobu zamietol.

11. Prvostupňový súd sa ďalej zaoberal aj okolnosťami uvedenými v dovolacom zrušujúcom uznesení podľa § 243i a § 243d O.s.p. Skonštatoval, vzhľadom na priebeh reklamačných konaní, že práva zo zodpovednosti za vady predanej veci na základe nevyvrátiteľnej právnej domnienky uvedenej v § 19 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa možno uplatniť len v rámci toho reklamačného konania, predmetom ktorého bola aj vytknutá vada spotrebiteľom v jednostrannom právnom úkone, v ktorom uplatňoval konkrétne právo zo zodpovednosti za vady. Súd mal za to, že na strane žalobcu neboli splnené podmienky pri vyššie uvedených reklamačných procesoch na postup podľa § 19 ods. 4 zák. č. 634/1992 Zb. a ust. § 623 Občianskeho zákonníka, nakoľko v postavení kupujúceho po márnom uplynutí 30 dňovej lehoty na vybavenie reklamácie nerealizoval bezodkladne zmenu voľby a uplatnenie si práva podľa § 623 OZ, ale motorové vozidlo po oprave riadne prevzal a nároky titulom odstúpenia od zmluvy si uplatnil až podaním zo dňa 27.3.2008 napriek tomu, že posledný reklamačný proces bol ukončený už dňa 10.8.2007. Žalobcovi teda neprislúcha právo zo zodpovednosti za vady podľa § 623 OZ na základe nevyvrátiteľnej právnej domnienky v ust. § 19 ods. 4 Zákona na ochranu spotrebiteľa, preto súd žalobu ako nedôvodnú aj z tohto dôvodu zamietol.

Ako nedôvodnú vyhodnotil aj námietku žalobcu o neplatnosti kúpnej zmluvy z dôvodu existencie výrobných väd, korózie a vady lyžín. Dôvody absolútnej a relatívnej neplatnosti právneho úkonu podľa Občianskeho zákonníka preukázané neboli a samotná existencia väd predanej veci nespôsobuje neplatnosť kúpnej zmluvy, ale oprávnenej osobe vznikajú nároky zo zodpovednosti za vadu predanej veci podľa § 619 a nasl. Občianskeho zákonníka. Preto nárok žalobcu zamietol a rozhodol, že o trovách konania bude rozhodnuté podľa § 151 ods. 3 O.s.p.

12. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Namietal, že prvoinštančný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie prvoinštančného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Prvoinštančný súd mal podľa rozhodnutia najvyššieho súdu vyhodnotiť, či vada oznámená listom zo dňa 27.3.2008 je vadou odstrániteľnou alebo neodstrániteľnou a či ide o vadu, ktorá bráni riadnemu užívaniu veci. Následne sa mal súd zaoberať posúdením právneho úkonu žalobcu zo dňa 27.3.2008. Až po vyhodnotení všetkých skutkových otázok bolo možné ustáliť, či má žalobca nárok uplatnený žalobou podľa § 623 ods. 1 OZ. Prvoinštančný súd však zamietol žalobu bez toho, aby sa uvedenými otázkami zaoberal a bez odôvodnenia v tomto smere. Preto je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné.

Žalobca reklamoval vadu prevodovky dňa 11.5.2006, 11.10.2006, a dňa 5.12.2006, ktorá vada bola odstránená až 8.2.2007. Následne boli ďalšie reklamácie dňa 1.3.2007, 24.4.2007 a 23.5.2008, kedy reklamačný proces bol ukončený dňa 10.8.2007. Ani jedna z reklamácií od 1.3.2007 do 10.8.2007 sa netýkala väd prevodovky, kedy vada prevodovky bola podľa všetkého odstránená dňa 8.2.2007. Táto vada bola opakovane reklamovaná a tak je možné ju posudzovať ako opakovanú vadu. V roku 2008 sa takáto vada na prevodovke objavila znova a znalec konštatoval vadu prevodovky vo svojom znaleckom posudku č. 4/2008. Preto žalobca u predávajúceho listom zo dňa 27.3.2008 reklamoval vadu prevodovky, ktorá sa opätovne vyskytla a pristúpil k uplatneniu práva zo zodpovednosti za vady. Preto, keďže reklamácia nebola vybavená v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote, má právo uplatňovať si nárok zo zodpovednosti za vady od žalovaného.

Ďalej namietal záver prvoinštančného súdu o zamietnutí žaloby pre nevykonateľný petit. Účastníci zmluvy si svoju vzájomnú reštitučnú povinnosť plnili na základe pôvodného právoplatného rozhodnutia súdu a preto nie je možné za týchto skutkových okolností vyhovieť pôvodnému žalobnému návrhu, pretože by takéto rozhodnutie súdu už nespĺňalo požiadavku svojej vykonateľnosti. Poukázal pritom na charakter mimoriadneho dovolania ako opravného prostriedku a skonštatoval, že ak nejde o závažné pochybenia konajúcich súdov, uplatnenie mimoriadneho dovolania je nezlučiteľné s čl. 6 Dohovoru. Ak by nedošlo k podaniu mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom, nedošlo by ani k zrušeniu právoplatných rozhodnutí súdu a preto by bola žaloba žalobcu úspešná. Súd mal preto zamietnuť žalobu pre nevykonateľnosť v počiatočoch po rozhodnutí dovolacím súdom, a nie skúmať ďalej dôvodnosť žaloby.

13. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý žiadal v celom rozsahu rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako správny. Uplatnil si trovy konania. Poukázal na to, že nosným dôvodom zamietnutia žaloby je skutočnosť, že uplatnený nárok žalobcu je, pokiaľ by bol úspešným, nevykonateľný. Všetky ostatné dôvody sú bez právneho významu aj vo vzťahu k odvolaniu žalobcu. Poukázal ďalej na to, že žalobca podal sťažnosť aj na ESLP, avšak jeho sťažnosť bola v celom rozsahu zamietnutá.

14. Odvolací súd svojim skorším rozsudkom č.k. 17Co 314/2015-146 zo dňa 16.6.2016 napadnutý prvoinštančný rozsudok potvrdil s tým, že súd prvej inštancie náležite zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho aj správne právne závery, na ktoré poukázal a ktoré rešpektujú názor vyjadrený najvyšším súdom. Uviedol, s poukazom na závažnosť stavu v čase vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, správne súd prvej inštancie prihliadol na okolnosť, že medzičasom došlo medzi účastníkmi k vzájomnému reštitučnému plneniu. Vzájomným plnením zaniklo žalobcovi uplatňované právo na vydanie kúpnej ceny oproti vráteniu motorového vozidla. Tým, že k uvedenému došlo pred prvoinštančným rozhodnutím, nebolo možné tento stav dodatočne legalizovať vydaním rozhodnutia, lebo by išlo o rozhodnutie nevykonateľné. Zaväzovalo by účastníkov k plneniu, ktoré nie sú schopní sami plniť. Žalobca už nedrží motorové vozidlo, ktoré mal od žalovaného kúpiť a žalovaný vydal žalobcovi požadovanú kúpnu cenu.

Pokiaľ sa odvolací súd bližšie zaoberal prípadným právom žalobcu na vrátenie vzájomných plnení podľa hmotného práva, len konštatoval, že tieto dôvody sú podporné, pre prípad, ak by nedošlo k zamietnutiu žaloby z dôvodu skoršieho vzájomného reštitučného plnenia. Preto rozhodnutie prvoinštančného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

15. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Namietal, že prvoinštančný i odvolací súd považovali žalobu za nedôvodnú v súlade s právnym názorom vysloveným v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu preto, že žalobca nemá zo zodpovednosti za vady podľa § 623 OZ na základe nevyvrátiteľnej právnej domnienky vyplývajúcej z § 19 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalobca požadoval priznať ním uplatnený nárok aj z dôvodu, že vada spočívajúca v hlučnosti prevodovky sa po

oprave vyskytla opakovane, v ktorom prípade prisluchajúci podľa § 623 ods. 1 OZ tie isté práva ako pri vade neodstrániteľnej, t.j. právo od zmluvy odstúpiť.

Toto právo uplatnil žalobca u žalovaného listom z 27.3.2008 z dôvodu, že začiatkom roku 2008 sa na vozidle znovu objavilo hučanie prevodovky, čo potvrdil aj znalec v ním predloženom znaleckom posudku č. 4/2008.

Odvolačný súd sa týmito argumentmi nezaoberal a obmedzil sa len na konštatovanie správnosti skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie. Poukázal na nemožnosť aplikácie § 19 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, ale nie je možné z rozsudku vyvodiť, že nárok žalobcovi nie je možné priznať vôbec.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd uznesením č.k. 6Cdo 45/2017-197 zo dňa 30.8.2018 rozsudok odvolacieho súdu zo 16.6.2016 sp. zn. 17Co 314/2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca po zrušení (prvom) veci najvyšším súdom podaním zo dňa 15.8.2013 požadoval priznať uplatnený nárok len z dôvodu opätovného výskytu vady vozidla spočívajúcej v hučaní prevodovky po jeho oprave podľa § 623 ods. 1 OZ, pričom nárok na plnenie z dôvodu nevyvrátiteľnej právnej domnienky vyplývajúcej z § 19 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorým sa zaoberal najvyšší súd, v podstate neuplatňoval. Z obsahu spisu je zrejmé aj to, že žalovaný opodstatnenosť tohto dôvodu popieral, a teda že nárok uplatnený z tohto dôvodu zostal medzi stranami aj po zrušení veci najvyšším súdom sporný. V základnom konaní bolo vykonané dokazovanie navrhnuté stranami sporu týkajúce sa tohto žalobcom uplatneného dôvodu. Ide o dôvod, ktorý z hľadiska hmotného práva mohol mať podstatný význam pre spravodlivé rozhodnutie sporu. Za tejto situácie, keď sa žalobca v priebehu sporu domáhal posúdenia uplatneného nároku aj z ďalšieho právneho dôvodu, tvrdil rozhodujúce skutočnosti a aj právne argumentoval, spravodlivosť procesu a najmä presvedčivosť odôvodnenia rozhodnutia vyžadovali, aby súd zaujal stanovisko k posúdeniu veci aj z hľadiska tohto, ďalšieho, právneho dôvodu bez ohľadu na to, že medzi stranami sporu došlo k vzájomnému plneniu. Uvedené platí o to viac, ak súd k prvému z uplatnených dôvodov prijal právne závery, z ktorých vyvodil neopodstatnenosť žaloby. Odvolací súd preto v odôvodnení rozsudku mal zaujať stanovisko aj k prípadnému nesplneniu podmienok zodpovednosti žalovanej za vady predanej veci pre opätovné sa vyskytnutie vady po oprave podľa § 623 ods. 1 OZ, v opačnom prípade je rozhodnutie odvolacieho súdu v tejto časti nepresvedčivé a odporujúce ust. § 393 ods. 2 CSP.

Dovolací súd vyjadril názor, že na týchto záveroch nemôže nič zmeniť ani skutočnosť, že na základe skoršieho právoplatného a vykonateľného rozsudku súdu, ktorý bol následne najvyšším súdom zrušený, došlo medzi stranami k vzájomnému plneniu. V tejto súvislosti dovolací súd uviedol, že ak je právoplatný a vykonateľný rozsudok následne zrušený, súd nemôže pri novom prejednaní veci okrem iného opomenúť, že podľa tohto rozsudku bolo poskytnuté plnenie. Musí vychádzať z ust. § 217 ods. 1 veta prvá CSP, podľa ktorého pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia tak, ako to správne uvádza vo svojom rozsudku aj odvolací súd. Za podmienky, že súd dospeje posudzujúc vec podľa hmotného práva k záveru o opodstatnenosti uplatneného nároku, súd musí na plnenie, ktoré úspešnej strane prizná, započítať plnenie poskytnuté podľa vykonateľného rozsudku, ktoré bolo následne zrušené. Ak bolo plnené v celom rozsahu, je to dôvod na zamietnutie žaloby, lebo v opačnom prípade by súd neprípustne založil exekučný titul na opätovné vymáhanie už raz splnenej povinnosti. V takom prípade, i keď napokon žaloba bude zamietnutá, treba vychádzať z procesno-ekonomického záujmu úspešnej strany sporu, aby súd o jeho nároku v merite veci rozhodol, a aby sa tak ukázalo, či uplatnený nárok podľa hmotného práva naozaj obstojí alebo nie. Táto skutočnosť je podstatná tiež pri rozhodovaní o náhrade trov konania.

V opačnom prípade, ak súd posúdi uplatnený nárok podľa hmotného práva ako neopodstatnený, žalobu z tohto dôvodu zamietne. Zrušením rozhodnutia, na základe ktorého bolo plnené, odpadá právny dôvod plnenia a poskytnuté plnenie sa stáva bezdôvodným obohatením. Týmto rozhodnutím súd zároveň vyrieši medzi stranami spornú otázku, či tu bola povinnosť plniť podľa hmotného práva, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie súdu v prípadnom konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 85/2013).

Preto dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil.

16. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 470 ods. 1 CSP a § 34 CSP opätovne preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne. Prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav, správne aplikoval právny predpis a správne vo veci aj rozhodol. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia.

Len pre potvrdenie správnosti rozhodnutia prvoinštančného súdu, vzhľadom na odvolacie námietky, odvolací súd k veci ďalej uvádza:

17. Žalobca si svojou žalobou uplatňuje nárok vyplývajúci z ust. § 19 ods. 4 zákona č. 634/92 Zb. o ochrane spotrebiteľa, účinného do 1.7.2007 a ďalej podľa § 623 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca v podstate namietal, že v súlade s ust. § 19 ods. 4 Občianskeho zákonníka v troch reklamačných konaniach pri reklamacii väd kúpeného motorového vozidla nebola dodržaná 30-dňová lehota na vybavenie reklamácie, preto mu prislúcha právo vyplývajúce zo zodpovednosti za vady, ako pri vadách neodstrániteľných.

Prvoinštančný súd sa vysporiadal s námietkou žalovaného, ktorý tvrdil, že k prekročeniu maximálnej lehoty na vybavenie reklamácie došlo z dôvodu absencie súčinnosti žalobcu na odstránení reklamovaných závad. Prvoinštančný súd však nemal preukázané namietané okolnosti a uvedené okolnosti sa nepodarilo preukázať ani v súčinnosti s telekomunikačnou spoločnosťou. Túto situáciu vyhodnotil ako neunesenie dôkazného bremena zo strany žalovaného, ktorý tvrdil neposkytnutie potrebnej a včasnej súčinnosti žalobcu za účelom odstránenia reklamovaných väd. Tieto okolnosti neboli zistené ani z výsluchov svedkov.

Preto, keďže žalovaný pri vybavovaní reklamácií nedodržal maximálnu 30-dňovú dobu v troch reklamačných procesoch podľa § 19 ods. 4 zákona 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, má žalobca právo na výmenu veci alebo môže od zmluvy odstúpiť, resp. má právo na zľavu z kúpnej ceny.

Bolo ďalej zistené, že žalobca si uplatnil právo u žalovaného listom zo dňa 27.3.2008, v ktorom žiadal o výmenu predmetného motorového vozidla za bezvadné, alternatívne vrátenie finančnej čiastky oproti vráteniu motorového vozidla.

V tejto časti odvolací súd sa stotožňuje so závermi prvoinštančného súdu, keď prvoinštančný súd s poukazom na právny názor vyslovený v dovolacom rozhodnutí č.k. 6MCdo 16/2011-409 dospel k záveru, že uplatnený nárok žalobcu podľa § 623 Občianskeho zákonníka vychádzajúc z ust. § 19 ods. 4 zákona č. 634/1992 Zb. nebol realizovaný bezodkladne, pretože žalobca motorové vozidlo po oprave riadne prevzal a nároky z dôvodu odstúpenia od zmluvy, ktoré si uplatnil až podaním zo dňa 27.3.2008, napriek tomu, že posledný reklamačný proces väd motorového vozidla bol ukončený dňa 10.8.2007. Žalobcovi preto neprislúcha právo zo zodpovednosti za vady podľa § 623 Občianskeho zákonníka na základe nevyvrátiteľnej právnej domnienky vyplývajúce z § 14 ods. 4 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa.

Keďže si žalobca neuplatnil nárok z tohto dôvodu bezodkladne po každom reklamačnom konaní, ktoré bolo dlhšie ako 30 dní, ale ani po uplynutí celého reklamačného obdobia, jeho nárok na vrátenie motorového vozidla oproti vydaniu finančnej čiastky zanikol z dôvodu neuplatnenia si tohto nároku včas.

18. Následne odvolací súd posudzoval uvedený nárok žalobcu aj z titulu opakovane vyskytujúcej sa vady na prevodovke motorového vozidla. Žalobca reklamoval vadu prevodovky dňa 11.5.2006, dňa 11.10.2006 a dňa 5.12.2006, ktorá vada bola odstránená až 8.2.2007, kedy bolo motorové vozidlo prevzaté z opravy. Vada prevodovky nebola neodstrániteľnou vadou, bola vadou, ktorá sa dala odstrániť. Začiatkom roka 2008 žalobca tvrdil, že sa na vozidle opäť objavilo hučanie prevodovky s následným chvením spojového pedálu, čo potvrdil aj znalec v znaleckom posudku č. 4/2008. Preto listom zo dňa 27.3.2008 reklamoval žalobca u žalovaného vadu prevodovky, ktorá sa opätovne vyskytla a pristúpil k uplatneniu práva zo zodpovednosti za vady. Ide o totožné podanie, ktorým si žalobca uplatnil nárok na zodpovednosť za vady vyplývajúce z ust. § 623 ods. 1 Občianskeho zákonníka s použitím ust. § 19 ods. 4 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, účinného od 1.7.2007. Týmto podaním žalobca si uplatnil pre opakovanú vadu na prevodovke, ktorá bola reklamovaná dňa 11.5.2006, 27.10.2006 a dňa 9.2.2007 nárok na výmenu vadného vozidla za bezvadné a v prípade, ak to nie je možné, žiadal o vrátenie kúpnej ceny oproti vráteniu vozidla. Uvedený nárok bol uplatnený podaním zo dňa 27.3.2008. Žalovaný s týmto návrhom, ako to vyplýva z podania zo dňa 11.4.2008, nesúhlasil. Žalobca svoj uplatnený nárok zo dňa 27.3.2008 podporil aj závermi znaleckého posudku F.. S. I. zo dňa 13.12.2007 (pozn. odvolacieho súdu - správne má byť uvedené zo dňa 30.1.2008), ktorý bol žalovanému v prílohe zaslaný.

Aj v tomto prípade kupujúci, teda žalobca vo vzťahu k opätovným vadám na prevodovke si môže uplatniť právo na výmenu veci alebo na zrušenie kúpnej zmluvy. V tomto prípade si žalobca alternatívne uplatnil nárok na výmenu veci, ale aj právo na zrušenie zmluvy, a preto dochádza k zrušeniu, resp. zániku kúpnopredajnej zmluvy odstúpením. Odstúpenie od zmluvy vychádza z ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kde tento úkon je účinný, keď dôjde pri predpísaných obsahových náležitostiach žalovanému. Žalovaný odstúpenie od zmluvy prevzal s tým, že zmluva vo vzťahu k jeho osobe zanikla a žalobcovi vzniklo právo na vzájomné reštitučné plnenie.

Aj tu odvolací súd skúmal, či zrušovacím prejavom žalobcu podľa § 623 ods. 1 OZ zo dňa 27.3.2008 došlo k účinnému zrušeniu zmluvy. V prvom rade je potrebné skúmať, či tento nárok bol uplatnený platným spôsobom. Súd zistil, že nárok bol uplatnený platným spôsobom. Právny úkon bol vyhotovený písomne a bol doručený žalovanému na jeho obchodnú adresu. Z obsahu spisu vyplýva, že bola zaznamenaná na prevodovke motorového vozidla 3 krát reklamácia opätovne vyskytujúcej sa vady, ktorá mala odstrániteľný charakter, pretože nakoniec reklamovaná vada bola odstránená. Tá istá vada sa vyskytla znovu na motorovom vozidle po jej aspoň dvoch predchádzajúcich opravách. Dokonca táto vada sa vyskytla znova aj v decembri 2007, kedy jej existenciu potvrdil aj znalec v znaleckom posudku zo dňa 30.1.2008.

Žalobca podľa § 623 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí voľbu nároku uskutočniť bezodkladne. Voľbou je viazaný a nemôže tento nárok zmeniť.

Z obsahu podania zo dňa 27.3.2008 vyplýva, že jeho voľba vzhľadom na alternatívne uplatnený nárok bola voľba na vrátenie finančnej čiastky oproti vráteniu motorového vozidla.

Odvolací súd zistil, že žalobca pri opätovnom výskyte väd na prevodovke si nárok vyplývajúci z ust. § 623 ods. 1 Občianskeho zákonníka neuplatnil bezodkladne. Bezodkladne, teda bez zbytočného odkladu je lehota, ktorá spočíva vzhľadom na okolnosti prípadu, v niekoľkých dňoch, určite nie však v mesiacoch. Ide o uplatnenie nároku v najbližšej novej príležitosti, teda hneď, ako je to možné, teda čo možno najskôr. V tomto prípade žalobcovi po tom, čo zistil zo znaleckého posudku F. I., ktorý bol vypracovaný dňa 30.1.2008, že motorové vozidlo má opätovne vyskytujúcu sa vadu, nič nebránilo uplatniť si nárok na odstúpenie od zmluvy v priebehu niekoľkých dní, najneskôr počas mesiaca február 2008. Žalobca nepreukázal žiadne také okolnosti, ktoré by odôvodňovali uplatnenie nároku u žalovaného v dlhšej lehote, teda v lehote, ktorá vyplýva z podania zo dňa 27.3.2008. Z obsahu spisu nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by bránili žalobcovi v skoršom uplatnení nároku. Žalobca už v januári 2008 vzhľadom na závery znaleckého posudku disponoval všetkými podkladmi a všetkými skutočnosťami pre uplatnenie nároku podľa § 623 ods. 1 Občianskeho zákonníka, sám mohol sa rozhodnúť o uplatnení nároku. Nepreukázal existenciu žiadnej objektívnej prekážky, ktorá by mu bránila v splnení tejto povinnosti a následne neboli zistené ani žiadne také povinnosti na strane žalobcu, ktoré by mu v tom bránili. Preto nie je možné považovať uplatnenie tohto nároku za uplatnenie nároku bezodkladne.

Preto odvolací súd považuje aj ďalší dôvod, ktorý žalobca tvrdí ako dôvod pre platné odstúpenie od zmluvy za nedôvodný.

Vzhľadom na uvedené okolnosti prípadu je preto namieste, aby žaloba pre nesplnenie včasnosti uplatnenia nárokov podľa § 623 ods. 1 Občianskeho zákonníka ani vo vzťahu k prekročeniu lehoty na vybavenie reklamácie a ani vo vzťahu k opätovne vyskytujúcim sa vadám bola zamietnutá ako nedôvodná pre neuplatnenie nároku na odstúpenie od zmluvy bezodkladne.

19. Prvoinštančný súd sa zaoberal aj okolnosťou vzhľadom na záväzný stav v čase vyhlásenia rozhodnutia, ktorá svedčila o tom, že medzi stranami zmluvného vzťahu po vydaní skoršieho rozsudku došlo k vzájomnému plneniu a vráteniu motorového vozidla oproti finančnej čiastke. Táto okolnosť je len ďalšou okolnosťou, pre ktorú bolo dôvodné žalobu zamietnuť, pretože odpadol predmet sporu a rozsudok by bol nevykonateľný.

20. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

21. Odvolací súd vo vzťahu k trovám konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal žalovanému ako úspešnej strane sporu v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi, keď o výške tejto náhrady bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 1, 2 CSP prvoinštančným súdom samostatným uznesením.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.